

Als je niet trouwt...



Column
Linda Terpstra

Zomertijd. Bij Fier weten we dan precies hoe laat het is: dé tijd voor gearrangeerde huwelijken in het buitenland. Exacte cijfers zijn er niet, zoals bij alle vormen van geweld in afhankelijkheidsrelaties. Maar naar schatting worden ongeveer duizend Nederlandse jongeren en jongvolwassenen jaarlijks het slachtoffer van een gedwongen huwelijk.

We zien jongeren met hun ouders op vakantie gaan naar het land van herkomst van die ouders, en nooit meer terugkomen. Vaak zonder hun medeweten staat er een huwelijk gepland. De 'vakantie' bij familie in bijvoorbeeld Marokko of Pakistan verwordt binnen enkele seconden tot een regelrechte hel. Meiden worden op een ochtend wakker en krijgen een trouwjurk in hun handen gedrukt: vandaag ga je trouwen.

Klem

Vluchten kunnen ze niet, want de hele gemeenschap is deelgenoot. En hoe vlucht je in je eentje uit een afgelegen bergdorpje zonder paspoort, geld en telefoon? Deze meiden zitten volkomen klem. Ze gaan een toekomst tegemoet met een man die ze niet of amper kennen. Een man van wie ze niet houden. In een land en een cultuur die niet eigen voelen, omdat ze zijn geboren en getogen in Nederland.

Voor de duidelijkheid: ook jongens kunnen slachtoffer worden van deze praktijken. Er zijn immers mannen nodig om met deze meisjes te kunnen trouwen.

Zoals de 21-jarige student Moussa uit Rotterdam (omwille van zijn privacy en veiligheid gebruik ik niet zijn echte naam en woonplaats). Zijn ouders willen dat hij trouwt met zijn nichtje in Egypte. Een nichtje dat hij slechts één keer

ontmoet heeft, toen hij zes was en zij twee. Wat Moussa niet wist is dat zijn ouders al bij de geboorte van het nichtje met haar ouders hebben afgesproken dat zij en Moussa later zouden trouwen. En nu is het zo ver: Moussa moet met haar trou-

Moussa wil niet. Hij heeft zijn leven hier in Nederland en is nog lang niet toe aan een huwelijk

wen, want zo is het immers afgesproken. Maar hij wil niet. Hij heeft zijn leven hier in Nederland. Hij studeert, heeft een leuke vrienden-groep en is nog lang niet toe aan een huwelijk. En zeker niet met een nichtje dat hij niet kent. Moussa wil zelf kiezen met wie hij trouwt. En of hij überhaupt ooit trouwt.

Dood

'Als je niet trouwt, ben je dood.' Dat is de boodschap die Moussa van zijn vader kreeg toen hij aangaf niet met zijn nichtje te willen trouwen. Dit kan zo ongeveer twee dingen betekenen: of Moussa wordt door zijn familie verstoten en doodverklaard. Of ze brengen hem daadwerkelijk om het leven.

Stel je eens voor hoe dit is... Je eigen vader die dit tegen je zegt! Die je liever 'dood' heeft dan dat je je eigen keuzes maakt.

Samen met het Landelijk Knoop-punt Huwelijksdwang en Achterlating vragen we op dit moment aan-



Moslimmeisjes showen bruidsmode tijdens een conferentie in Rotterdam in 2005, waar het probleem van gedwongen huwelijken in het buitenland aan de orde werd gesteld. Foto: ANP

dacht voor deze problematiek via een aantal online uitingen. Om Moussa en zijn lotgenoten te laten weten dat ze niet alleen staan. Dat er hulp is, zelfs als ze al in het buitenland zijn en worden gedwongen tot een huwelijk of zijn achtergelaten.

Traumatisch

Bij Fier vangen we jongens en meiden als Moussa op. We bieden hen een veilige plek en de hulp die ze nodig hebben. Want wat er uiteindelijk ook gebeurt – huwelijk of geen huwelijk: traumatisch is het. Deze jongeren zitten namelijk in een enorme spagaat. Aan de ene kant is daar je familie van wie je houdt, die belangrijk voor je is en

Wat er uiteindelijk ook gebeurt - huwelijk of geen huwelijk - traumatisch is het

die je niet wilt missen. Aan de andere kant heb je je eigen leven, je toekomstvisie en je dromen. Welke keuze maak je? Trouwen tegen je wil? Of: vluchten en je familie opgeven?

Niet te doen, toch?

P.S. Wie denkt dat gedwongen huwelijken een 'buitenlandse' aangelegenheid zijn, komt bedrogen uit.

Ook in enkele Nederlandse gemeenschappen komt dit fenomeen voor. En, ook belangrijk om te beseffen: niet alle huwelijken binnen genoemde gemeenschappen zijn gearrangeerd.

► Linda Terpstra is voorzitter van de raad van bestuur van Fier, landelijk expertise- en behandelcentrum bij geweld in afhankelijkheidsrelaties. Iedere maand schrijft ze een column voor het Friesch Dagblad